

maatte trækkes fra, saaledes at Regningen bliver nedskreven til 10,116 Kr.; da de 3,000 Kr. ere udbetalte, lyder den nu paa 7,116 Kr., og det er dem, de andrage om at faa betalt. Nu maa jeg for mit Vedkommende sige, at naar man skal dømme paa Afstand, lyder det meget usandsynligt, at de to Haandværkere skulde være gaaede ind paa uden videre at opføre en Station og vedgaa Arv og Gæld efter en Entreprenør, som var gaaet fra Arbejdet, saaledes at de skulde betale hans Dagmulkter. Jeg mener derfor — og deri er Udvalget enigt med mig — at de to Mænd ere i god Tro, naar de sige, at de have forstaaet det, som om der var givet dem Tilsgagn om, at de skulde have det Arbejde betalt, de udførte, og ikke staa inde for, hvad Forgængerne havde gjort, medens Jernbaneembedsmanden naturligvis — jeg tør ikke sige andet — ogsaa er i god Tro. Men det er, mener jeg, i alt Fald en Sag, som trænger til en nøjere Undersøgelse, end den allerede har faaet, og efter Samraad med den højtærede Minister for offentlige Arbejder vil jeg derfor tillade mig paa Udvalgets Vegne at foreslaa denne Sag henvist til den højtærede Minister til nærmere Undersøgelse og Overvejelse. Jeg haaber, at der da kan komme et Resultat ud af det, saaledes at de to Haandværkere kunne faa deres virkelige Arbejde betalt, selv om de mulig skulde have begaaet en lille Formfejl ved de med den paagældende Baneembedsmand truffne Aftaler.

Dernæst skal jeg gaa over til Andragende Nr. 42. Det vedrører Vejen ind til Ringkøbing, nemlig Forholdet mellem Vejen, Jernbanen og en Overskæring. Andragendet er indsendt fra Rindom Sogneraad og tiltraadt af Ringkøbing Byraad og gaar ud paa om muligt at faa Holstebro Landevej forlagt paa en lidt anden Maade, end det var tænkt af Jernbanevæsenet. Statsbanerne have ment, at det var vanskeligt at faa saa mange Overkørsler, og at Rangeringsforholdene paa Ringkøbing Station vilde blive vanskeliggjorte, hvis man efterkommer Rindom Sogneraads og Ringkøbing Byraads naturlige Ønske om at faa Vejen lagt paa den af dem antydede Maade, men da Ringkøbing Station jo ikke er saa overvættet stor, og da det vistnok med lidt god Villie fra begge Sider maa kunne ordnes, skal jeg tillade mig at foreslaa, at ogsaa Andragende Nr. 42 henvises til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, saaledes at der kan faas en noget bedre Ordning end den truffne. Jeg ved godt, at Generaldirektoratet for Statsbanerne har

stillet sig noget afvisende, men der er dog sikkert ogsaa nogen Grund til at tage Hensyn til dem, der skulde benytte disse Færdselsveje.

Endvidere er der af Andragender, som vedrøre Ministeren for offentlige Arbejder, Nr. 73 og 76. Med Hensyn til Andragende Nr. 73 er Stillingen den, at det ikke er hele Udvalget, som indstiller efter Samraad med Ministeren. Sagen drejer sig om Forholdene i Odense, hvor jo Dobbeltsporet lægges og Stationsforholdene omordnes. Det har medført, at nogle Ejendomme i Dannebrogsgade i Odense ere blevne afskaarne fra deres naturlige Forbindelse, og de vedkommende Ejere andrage da om om muligt at faa Erstatning for den Forringelse, som deres Ejendomme efter deres Mening lide. Flertallet i Finansudvalget har ikke turdet være med til at henvise dette Andragende til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, medens derimod et Mindretal, N. C. Christensen, K. M. Klausen og Marott, har foreslaaet det henvist. Aarsagen til, at Flertallet ikke har turdet være med hertil, er den, at det vilde medføre meget betydelige Konsekvenser, hvis Staten skal gaa til, hver Gang der kan stilles mere eller mindre retmæssige eller tvivlsomme Krav, at erstatte den Slags Værdier. Det vilde jo være en noget anden Sag, hvis man havde en Grundværdibeskatning, idet Forholdet da vilde rette sig, naar Grunden sank eller steg i Pris. Altsaa, jeg nævner kun dette Andragende her, fordi der er et Mindretal, som foreslaar det henvist, medens Flertallet fraraader at henvise det.

Endvidere skal jeg nævne Andragende Nr. 76. Det er et Andragende fra Vorupør Fiskerkompagni om Erstatning for et formentligt Tab, der er lidt ved Bortflytningen af to Bygninger, et Fiskepakhuss og et Ishus, en Flytning, der blev nødvendiggjort derved, at Havet bortskar Dele af Kysten bag ved Molen. Der blev af Retten udmeldt to Mænd til at fastsætte dette Erstatningsansvar, men Ejerne, Vorupør Fiskerkompagni, mene, at denne Erstatning er sat 1,500 Kr. for lav, og dette Beløb andrage de nu om at faa. De anføre i et langt Andragende mangfoldige Grunde for, at den Erstatning, som er bleven dem tildømt, er for ringe. Blandt andet nævne de den Grund, at de Mænd, der skulde fastsætte Erstatningen, ikke havde set de to Huse, medens de stod, men derimod først efter, at de vare blevne betydelig beskadigede, saaledes at de vare ude af Stand til virkelig at vurdere dem. Til Gengæld hævde selvfølgelig Vurderingsmændene, at de have udført Vurde-